

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH100004
NAZWA OBSZARU Łąka w Bęczkowicach

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH100004	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Łąka w Bęczkowicach

1.4. Data opracowania 2002-10	1.5. Data aktualizacji 2024-11
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2004-04
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2008-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-12
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 11 października 2022 r. w spr. soo Łąka w Bęczkowicach (PLH100004)

Wyjaśnienia:	Powiększenie pow. - 11.2019 r.
--------------	--------------------------------

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna
19.7125

Szerokość geograficzna
51.1855

2.2. Powierzchnia [ha]:
214.28

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL11	Łódzkie
------	---------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
2330			0.34		M	D			
3150			0.05		G	C	C	C	C
7140			14.41		G	C	C	C	C
7230			10.63		G	C	C	C	C
91E0			1.71		G	B	C	C	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze					Ocena obszaru				
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
M	1337	Castor fiber			p				P	G	D			
P	6216	Hamatocaulis vernicosus			p	70	1800	area		M	C	C	B	C
P	1903	Liparis loeselii			p	150	200	i		G	C	C	B	C
M	1355	Lutra lutra			p				P	M	D			

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N06	0.33
N07	47.76
N19	4.24
N10	38.87
N12	8.8
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar Natura 2000 Łąka w Bęczkowicach PLH100004 zlokalizowany jest w gminach Łęki Szlacheckie (powiat piotrkowski) oraz Masłowice (powiat radomszczański) i rozciąga się na południe i zachód od miejscowości Bęczkowice. Obejmuje torfowiska i łąki w dolinie Luciąży, na wysokości jej środkowego biegu. Dolina Luciąży w tym miejscu ma około 1 km szerokości, a koryto rzeki jest uregulowane. W granicach obszaru występują liczne rowy melioracyjne i kanały, w większości niekonserwowane i zarastające. W sąsiedztwie obszaru zlokalizowane są stawy hodowlane. Według podziału fizyczno-geograficznego Polski obszar położony jest w mezoregionie Wzgórza Radomszczańskie (342.11), makroregionie Wyżyna Przedborska (342.1), podprowincji Wyżyna Małopolska (342) [14]. Wpływ na morfologię doliny miały zdarzenia związane ze zlodowaczeniami środkowopolskimi i procesy eoliczne zachodzące w klimacie

chłodnym i suchym – dzięki nim powstały m.in. wydmy w dolinie rzecznej, a jedna z nich znajduje się przy południowo-zachodniej granicy obszaru (siedlisko 2330 – wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi). W obszarze występuje wypływ wód podziemnych w postaci niewielkich źródeł wysiękowych, których wody odprowadzane są w kierunku rzeki [3, 5]. W granicach obszaru występują m.in. gleby hydrogeniczne wytworzone na podłożu torfów i mułów torfiastych. Złoża torfowe w przeszłości były eksploatowane, proces ten trwał jeszcze do początków lat 50. XX stulecia. Eksploatacja torfu przyczyniła się do zaburzenia stosunków wodnych. Pozostałością są rowy oraz towarzyszące im groble, a także liczne doły potorfowe ulegające wypłycaaniu i zarastaniu. Do połowy lat 80. obszar ten był wykorzystywany rolniczo, jako mało wartościowe łąki (koszono je raz w roku) oraz jako pastwiska. Od połowy lat 80. zaprzestano wypasu i wykaszania roślinności na łąkach. Spowodowane to było niską opłacalnością produkcji rolniczej z powodu dużego rozdrobnienia działek na części powierzchni [4]. W ciągu ostatnich lat zwiększyła się znacznie powierzchnia zarośli wierzbowych. Obecnie tylko część południowa obszaru podlega użytkowaniu – zmeliorowana i osuszona część południowa obszaru podlega intensywnemu użytkowaniu kośnemu i pastwiskowemu.

Najcenniejszym siedliskiem w obrębie obszaru są torfowiska alkaliczne o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk (siedlisko 7230). Siedlisko jest wykształcone głównie w postaci dobrze uwodnionych przez większą część roku płatów roślinności mszysto-turzycowej, reprezentującej związek *Caricion davallianae* oraz zbiorowisk nawiązujących – ze słabiej wykształconą warstwą mszystą, najczęściej z większym udziałem gatunków łąkowych lub szuwarowych. Na części powierzchni, głównie w płatach słabiej uwodnionych, posiada łąkową fizjonomię. W granicach obszaru zlokalizowane jest ponadto starorzecze (siedlisko 3150) obejmujące zbiornik wodny położony w pobliżu wschodniej granicy obszaru, w pobliżu rzeki Luciąży i stawów rybnych. W północo-wschodniej części obszaru, od strony drogi łączącej miejscowości Bęczkowice i Grabowiec, wzdłuż rzeki Luciąży, zlokalizowany jest łąg jesionowo-olszowy z tendencją do olsowienia (siedlisko 91E0).

Kompleks torfowiskowo-łąkowy w Bęczkowicach jest cennym siedliskiem wielu rzadkich i chronionych gatunków związanych z torfowiskami alkalicznymi, które w środkowej Polsce niemalże zanikły. Znajduje się tu siedlisko lipiennika Loesela *Liparis loeselii* – gatunku z Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej. Spośród innych cennych gatunków charakterystycznych dla mechowisk występuje tu turzyca *Davalla Carex davalliana*, kruszczyk błotny *Epipactis palustris*, rosiczka okrągłolistna *Drosera rotundifolia*, kukulka krwista *Dactylorhiza incarnata*, kukulka szerokolistna *Dactylorhiza majalis* oraz w warstwie mchów m.in. błotniszek wełnisty – *Helodium blandowii*, błyszczce włosowate *Tomentypnum nitens*, a także drugi w obrębie torfowiska gatunek z Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej – haczykowiec błyszczący *Hamatocaulis vernicosus*, torfowce, w tym torfowiec obły *Sphagnum teres* oraz torfowiec Warnstorfa *Sphagnum warnstorffii* oraz inne rzadkie gatunki brioflory. W granicach obszaru występują inne cenne gatunki flory, m.in. goździk pyszny *Dianthus superbus*, pływacz drobny *Utricularia minor*, nasięźrzał pospolity *Ophioglossum vulgatum*.

Siedliska przyrodnicze oraz siedliska gatunków będących przedmiotami ochrony tego obszaru są zależne od wód. Głównymi zagrożeniami w obszarze Natura 2000 są oddziaływania wynikające ze zmian warunków hydrologicznych oraz postępująca sukcesja.

Obszar Natura 2000 położony jest częściowo na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu Dolina Widawki. Na terenie obszaru zlokalizowany jest również użytek ekologiczny.

4.2. Jakość i znaczenie

W obszarze Natura 2000 Łąka w Bęczkowicach PLH100004 występują siedliska przyrodnicze ujęte w Załączniku I Dyrektywy Siedliskowej: 3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nymphaeion*, *Potamion*, 7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk, *91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe, 2330 Wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi (z oceną D – reprezentatywność nieznacząca), 6410 Zmienneowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*) (z oceną D – reprezentatywność nieznacząca), a także gatunki ujęte w Załączniku II Dyrektywy Siedliskowej: 1903 Lipiennik Loesela *Liparis loeselii*, 6216 Haczykowiec błyszczący *Hamatocaulis vernicosus*, 1337 Bóbr *Castor fiber* (z oceną D – populacja nieistotna) i 1355 Wydra *Lutra lutra* (z oceną D – populacja nieistotna). Wniosek o usunięcie siedliska 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuzerio-Caricetea*) z listy przedmiotów ochrony oczekuje na akceptację.

3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nymphaeion*, *Potamion* Płat siedliska 3150 (starorzecze) obejmuje zbiornik wodny zlokalizowany przy wschodniej granicy obszaru, w pobliżu rzeki Luciąży i stawów rybnych. Roślinność starorzecza tworzą następujące zbiorowiska roślinne:

Lemnetum minoris, Ceratophylletum demersi, Caricetum acutiformis, Caricetum gracilis, Hydrocharitetum morus-ranae. Zwartą opaskę starorzeczca (zbiornika) tworzą gatunki szuwaru wielkoturzycowego. Zbiornik cechuje się dość dużym zamulaniem i zaawansowaniem procesu łądowienia, objawiającym się zarastaniem przez gatunki szuwaru wielkoturzycowego ze związku Magnocaricion oraz gatunki łąk wilgotnych ze związku Calthion (np. sitowie leśne Scirpus sylvaticus). Brak okresowych wylewów rzeki, które „odmładzałyby” zbiornik zasilając go w wodę i wymywając zalegającą materię organiczną (na skutek zabiegów utrzymaniowych i robót regulacyjnych rzeki Luciąży poprzez wyprostowanie koryta, jego pogłębienie i umocnienie, ograniczone są wylewy na przylegające tereny). Lustro wody porasta roślinność z grupy ekologicznej lemniadów (roślinność pleustonowa), natomiast zbiorowiska elodeidów (roślinności zanurzonej) i nymfeidów (roślinności o liściach pływających) wykształcone są fragmentarycznie w miejscach o nieco lepszych warunkach świetlnych. W ostatnich badaniach [9] nie potwierdzono występowania grążela żółtego Nuphar lutea, który był niegdyś podawany jako gatunek występujący w tym starorzeczu.

Powierzchnia – 0,05 ha

Reprezentatywność C – znacząca. Starorzecze nie przedstawia właściwego stanu ochrony i trudno uznać ten zbiornik za stanowisko referencyjne dla siedliska 3150, jednakże zbiornik posiada cechy pozwalające uznać reprezentatywność za znaczącą.

Powierzchnia względna C. Powierzchnia siedliska w obszarze znajduje się w przedziale poniżej 2% powierzchni siedliska w kraju.

Stan zachowania C – średni. W obszarze Natura 2000 występuje jeden płat siedliska o niewielkiej powierzchni, ulegający zarastaniu i łądowaceniowi, przy jednoczesnym braku zasilania go wodami rzecznyymi.

Ocena ogólna C – znacząca. Pod względem morfologii i hydrologii starorzecze nie przedstawia właściwego stanu ochrony, cechuje się dość dużym zamulaniem i zaawansowaniem procesu łądowienia. Jednakże wykazuje wysokie walory przyrodnicze i ma znaczenie dla ochrony siedliska przyrodniczego w kraju.

Jakość danych G – dane o wysokiej jakości w oparciu o inwentaryzację terenową. Z obszaru pochodzą nieliczne publikacje naukowe.

7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk

Strefą występowania siedliska 7230 w obszarze Natura 2000 Łąka w Bęczkowicach jest soligeniczne torfowisko niskie wykształcone w przykrawędziowej, lewobrzeżnej części doliny Luciąży z mszysto-turzycową i łąkową roślinnością nawiązującą do mechowisk, a miejscami z inicjalnymi lasami i zaroślami z kręgu olsów. Zasilane jest ono wodami bogatymi w wapń przesączającymi się spod mineralnej krawędzi doliny. Płaty siedliska 7230 zlokalizowane są w nieużytkowanej części doliny, stosunkowo silnie przekształconej na skutek prowadzonej tu do połowy XX wieku nieprzemysłowej eksploatacji torfu, a obecnie na znacznej powierzchni zarastającej krzewami i drzewami. Płaty siedliska są zlokalizowane w północnej i środkowej części ostoi.

Między płatami siedliska zlokalizowanymi w północno-zachodniej części kompleksu, a płatami położonymi w południowo-wschodniej części znajduje się obszar z licznymi potorfiami, częściowo niezarośniętymi, stanowiącymi drobnopowierzchniowe zbiorniki wodne. Siedlisko 7230 zinwentaryzowano na powierzchni 10,63 ha [10, 14]. Reprezentuje ono podtyp siedliska 7230-2: torfowiska zasadowe Polski południowej (z wyłączeniem gór) i środkowej. Roślinność o niejednorodnym charakterze tworzona przez zbiorowiska z klasy Scheuchzerio-Caricetea nigrae w różnym stopniu reprezentująca zw. Caricion davallianae ze zmiennym udziałem gatunków łąkowych i szuwarowych oraz ziołoroślowych. Część zbiorowisk roślinnych występujących w opisywanym kompleksie torfowiskowym stanowią typowe fitocenozy reprezentujące związek Caricion davallianae, zespół Caricetum rostratae bądź Tomentypno-Caricetum rostratae. Pozostałe to zbiorowiska nawiązujące do wymienionych powyżej, najczęściej składem gatunkowym zbliżone do szuwarów bądź łąk wilgotnych. Miejscami rozwinęły się fitocenozy nawiązujące do Caricetum paniceo-lepidocarpae i Tomentypno-Caricetum rostratae. Najlepiej zachowane płaty charakteryzują się dominacją turzycy dzióbkowatej Carex rostrata, znaczącym udziałem gatunków chronionych (w tym przedstawicieli rodziny Orchidaceae) i dobrze wykształconą warstwą mszystą. Ze względu na niestabilne warunki wodne, czego przyczyną są m.in. jednokierunkowe melioracje odwadniające i regulacja Luciąży, siedlisko podlega licznym zagrożeniom. Obecnie większość płatów mechowiskowych w obrębie kompleksu podlega niekorzystnym przemianom sukcesyjnym. Zwiększa się udział zarośli wierzbowych (budowanych głównie przez wierzbę szarą Salix cinerea), pojawia się nalot i podrost olszy czarnej Alnus glutinosa i brzoź (głównie brzoza brodawkowata Betula pendula). Dodatkowo część płatów ewoluuje w kierunku zbiorowisk szuwarowych, a inne w kierunku zbiorowisk łąkowych. Wśród gatunków rzadkich i chronionych związanych z siedliskiem 7230 w obszarze występują m.in.: lipiennik Loesela Liparis loeselii, kruszczyk błotny Epipactis palustris, kukułka krwista Dactylorhiza incarnata, kukułka szerokolistna Dactylorhiza majalis, turzycza Davalla Carex davalliana, pływacz drobny Utricularia minor, rosiczka okrągłolistna Drosera rotundifolia, oraz mchy –

haczykowiec błyszczący *Hamatocaulis vernicosus*, błotniszek wełnisty *Helodium blandowii*, błyszczce włosowate *Tomentypnum nitens*, torfowiec obły *Sphagnum teres*, torfowiec Warnstorfa *Sphagnum warnstorffii*.

Powierzchnia – 10,63 ha

Reprezentatywność C – znacząca. Torfowisko alkaliczne, roślinność o niejednorodnym charakterze tworzona przez zbiorowiska z klasy *Scheuchzerio-Caricetea nigrae* w różnym stopniu reprezentująca zw. *Caricion davallianae* ze zmiennym udziałem gatunków łąkowych i szuwarowych oraz ziołoroślowych. W obrębie płatów postępująca sukcesja (zarośla wierzbowe, podrost olszy czarnej, brzozy brodawkowatej, a także sukcesja w kierunku innych zbiorowisk, m.in. szuwarowych).

Powierzchnia względna C. Powierzchnia siedliska w obszarze znajduje się w przedziale poniżej 2% powierzchni siedliska w kraju.

Stan zachowania C – średni. Siedlisko nie przedstawia właściwego stanu ochrony. Siedlisko silnie pofragmentowane, w ostatnich latach obserwuje się postępujące zarastanie.

Ocena ogólna C – znacząca. Mimo braku właściwego stanu, siedlisko odznacza się dużą wartością przyrodniczą. Jest to jedno z najcenniejszych kompleksów torfowiskowych w Polsce środkowej.

Jakość danych G – dane o wysokiej jakości w oparciu o inwentaryzację terenową. Z obszaru pochodzą nieliczne publikacje naukowe.

*91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe

Siedlisko w formie jednego płatu o powierzchni 1,71 ha położone w północo-wschodniej części obszaru, od strony drogi łączącej miejscowości Bęczkowice i Grabowiec, wzdłuż rzeki Luciąży. Jest to łąg jesionowo-olszowy, ale płat siedliska ma tendencję do olsowienia [9]. W drzewostanie gatunkiem panującym jest olsza czarna *Alnus glutinosa*. Jednostkowo występuje wierzba biała *Salix alba*. Poszycie w płacie tworzy kruszyna pospolita *Frangula alnus*. W runi natomiast stwierdzono występowanie zarówno gatunków charakterystycznych dla lasów łągowych (tojeść pospolita *Lysimachia vulgaris*, przytulia błotna *Galium palustre*, psianka słodkogórz *Solanum dulcamara* i in.), jak i dla olsów (porzeczka czarna *Ribes nigrum*, zachylnik błotny *Thelypteris palustris*, karbieniec pospolity *Lycopus europaeus*), ze względu na silne uwodnienie. Stagnacja wody w tym rejonie została potwierdzona również w badaniach hydrologicznych dla tego terenu [11]. W pobliżu mostu na rzece Luciąży, fragment doliny rozciągający się od mostu ok. 500 m w górę rzeki i do 100 m od koryta Luciąży odznacza się ograniczonym odpływem wody. Te najniższe położone fragmenty doliny są zamieszkiwane przez bobry, które dodatkowo ograniczają odpływ z tego terenu poprzez budowę przetamowań na istniejących rowach i rzece. Teren ten, ze względu na blokowanie odpływu od północy nasypem drogi oraz ograniczony odpływ korytem rzeki i rowami melioracyjnymi jest zabagniony.

Powierzchnia – 1,71 ha

Reprezentatywność B – dobra. Mimo tendencji do olsowienia, siedlisko jest jeszcze stosunkowo dobrze wykształcone, a płat siedliska ma dużą powierzchnię. Płat znajduje się w rejonie lokalnego zabagnienia, ale zlokalizowany jest w pobliżu rzeki Luciąży, tj. w zasięgu potencjalnych zalewów.

Powierzchnia względna C. Powierzchnia siedliska w obszarze znajduje się w przedziale poniżej 2% powierzchni siedliska w kraju.

Stan zachowania C – średni. W obszarze Natura 2000 występuje jeden płat siedliska z tendencją do olsowienia, zlokalizowany w miejscu lokalnego zabagnienia.

Ocena ogólna C – znacząca. Płat łągu nie przedstawia właściwego stanu ochrony. Na właściwy stan ochrony łągu jesionowo-olszowego największy wpływ ma uwilgotnienie siedliska, warunkujące jego występowanie w przyszłości.

Jakość danych G – dane o wysokiej jakości w oparciu o inwentaryzację terenową. Z obszaru pochodzą nieliczne publikacje naukowe.

2330 Wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi

Siedlisko wykształcone w obrębie wydmy w dolinie rzeki Luciąży przy południowo-zachodniej granicy obszaru. Obecna szczotlicha siwa *Corynephorus canescens* i roślinność typowa dla muraw napiaskowych, w tym psammofilne mszaki i porosty (obecne chrobotki *Cladonia* sp.). Na dużej powierzchni wyraźne są jeszcze ślady procesów eolicznych [14]. Zauważa się jednak, zwłaszcza na obrzeżach wyznaczonego płatu, bardziej zwartą roślinność na ustabilizowanym piaszczystym podłożu i postępującą sukcesję (obecny m.in. jałowiec pospolity *Juniperus communis* i sosna zwyczajna *Pinus sylvestris*). W części południowej istnieje wyrobisko piasku.

Powierzchnia – 0,34 ha. Powierzchnia ta określa maksymalny możliwy zasięg siedliska wskazany w

dokumentacji na potrzeby planu zadań ochronnych [6], jednakże ze względu na postępującą sukcesję na przestrzeni lat i eksploatację piasku, powierzchnia ta może być mniejsza.

Reprezentatywność D – nieznacząca. Ten typ siedliska przyrodniczego występuje w formie nieistotnej dla ochrony obszaru, poddanej presji antropogenicznej i postępującej sukcesji, powierzchnia w obszarze jest niewielka.

6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (Molinion)

Siedlisko występuje w postaci niewielkich płatów roślinności ze związku Molinion, wykształconych na nieznacznych wyniesieniach w obrębie torfowiska, tworzących mozaikę z płatami mechowiskowymi lub na skraju torfowiska, w bezpośrednim sąsiedztwie płatów torfowisk alkalicznych [10]. Ich powierzchnie są niewielkie i występują w mozaice innych siedlisk.

Powierzchnia – 0,1 ha

Reprezentatywność D – nieznacząca. Ten typ siedliska przyrodniczego występuje w formie nieistotnej dla ochrony obszaru, powierzchnia w obszarze jest niewielka.

7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z Scheuchzerio-Caricetea)

W trakcie badań na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy [10] siedlisko 7140 w typowej odmianie nie zostało stwierdzone. Odnotowano nieduże fragmenty płatów z roślinnością nawiązującą do torfowisk przejściowych, jednak z uwagi na ich charakter – spójny pod względem genezy i funkcji z występującymi w kompleksie typowo wykształconymi płatami siedliska 7230 – zostały włączone w granice wykazywanych mechowisk będących siedliskiem 7230. Występujące w obszarze torfowiska wykształciły się w alkalicznych warunkach siedliskowych, występują źródliska zasilane wodami bogatymi w węglan wapnia, a obecne gatunki flory naczyniowej i brioflory wskazują na występowanie torfowisk należących do siedliska 7230. Niewielkie powierzchnie nawiązujące do torfowisk przejściowych (wykształconych np. w dołach potorfowych ulegających wyptycaniu i zarastaniu) należy uznać za niejednorodności w obrębie siedliska 7230, ale tworzące jeden kompleks roślinności torfowiskowej na podłożu alkalicznym. Wniosek o usunięcie siedliska 7140 z listy przedmiotów ochrony oczekuje na akceptację.

1903 Lipiennik Loesela *Liparis loeselii*

Lipiennik Loesela *Liparis loeselii* należy do rodziny storczykowatych Orchidaceae, Siedlisko lipiennika to torfowiska alkaliczne – siedlisko 7230. Jego płaty położone są w kompleksie torfowiskowo-łąkowym wykształconym w lewobrzeżnej części doliny Luciąży, północnej i środkowej części obszaru Natura 2000. Roślinność siedliska 7230 jest zróżnicowana i zachowała się tu przede wszystkim w potorfiach. Część zbiorowisk roślinnych występujących w opisywanym kompleksie torfowiskowym stanowią typowe fitocenozy reprezentujące związek *Caricion davallianae*, zespół *Caricetum rostratae* bądź *Tomentypno-Caricetum rostratae*. W otoczeniu płatów siedliska występują szuwary, zarośla wierzbowe, inicjalne postacie olsów, ziołorośla, a także na mniejszej powierzchni łąki wilgotne i zmiennowilgotne. Siedlisko na większości powierzchni wykazuje znamiona okresowego przesuszenia, podlega sukcesji drzew i krzewów oraz ekspansji wysokich turzyc. Widoczne są także procesy przekształcania w kierunku łąk, a lokalnie zakwaszania. Dotychczasowe badania populacji lipiennika prowadzone w obszarze [2, 3, 5, 6, 10, 12] dostarczają dokładnych danych na temat jej liczebności, choć pochodzą z różnych okresów wegetacyjnych. Według najbardziej szczegółowych i najnowszych badań [10, 12] liczebność wynosi do 193 osobników w całym obszarze.

Populacja C – znacząca. Liczebność populacji w obszarze Natura 2000, wynosząca według najnowszych badań łącznie 193 osobniki [10, 12], mieści się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$. Jego populację, biorąc pod uwagę możliwe fluktuacje, szacuje się na 150-200 osobników, co stanowi nieco mniej niż 0,5% krajowej populacji tego gatunku. Jednakże na łączną liczebność taksonu na terenie Polski decydujący wpływ ma zaledwie kilka populacji (przede wszystkim Dolina Rospudy, Górny Basen Biebrzy, obszar Natura 2000 Sandr Wdy, obszar Natura 2000 Lipienniki w Dąbrowie Górniczej oraz rejon Szczakowej na Górnym Śląsku), w obrębie których występuje prawdopodobnie ponad połowa krajowych zasobów gatunku, a które usytuowane są w znacznym oddaleniu od omawianego terenu. Dla porównania, w położonych blisko Bęczkowic woj. świętokrzyskim i woj. mazowieckim znanych jest aktualnie zaledwie kilka, w przeważającej części bardzo nielicznych, populacji lipiennika Loesela [12]. W związku z powyższym należy uznać, że stanowisko zlokalizowane w obszarze Natura 2000 Łąka w Bęczkowicach ma charakter łącznikowy i jako takie pełni ważną rolę w zachowaniu zróżnicowania genetycznego krajowej populacji taksonu, a tym samym zasługuje na szczególną ochronę. Jest to tym istotniejsze, że Polska położona jest w centrum zasięgu występowania lipiennika Loesela, co ma fundamentalne znaczenie w zakresie ochrony tego gatunku. Zachowanie opisywanej populacji ma również

znaczenie lokalne – obszar Natura 2000 Łąka w Bęczkowicach jest nielicznym potwierdzonym miejscem występowania tego gatunku w woj. łódzkim.

Stan zachowania C – średni. Siedlisko lipiennika Loesela w obszarze można ocenić jako częściowo zdegradowane (w efekcie prowadzonych w przeszłości prac melioracyjnych jego siedlisko zmniejszyło swoją powierzchnię i aktualnie ogranicza się do niewielkich, izolowanych płatów), a odtworzenie właściwych cech siedliska jest trudne. Na przestrzeni ostatnich lat obserwuje się postępujące zarastanie siedliska 7230, stanowiącego główne siedlisko występowania gatunku w obszarze.

Izolacja B – populacja nieizolowana, ale występująca na peryferiach zasięgu gatunku. Opisywana populacja ma charakter łącznikowy pomiędzy stanowiskami gatunku w północnej i południowej części kraju, równocześnie jest jedną z nielicznych w Polsce środkowej (rzadki element flory na terenie woj. łódzkiego – kolejne stanowisko znajduje się w obszarze Natura 2000 Torfowiska nad Prosną PLH100037).

Ocena ogólna C – znacząca. Na podstawie badań terenowych, oceny siedlisk oraz wcześniejszych danych o występowaniu gatunku w obszarze uznano, że siedlisko lipiennika Loesela w obrębie kompleksu torfowisko-łąkowego w obszarze Natura 2000 Łąka w Bęczkowicach PLH100004 ma znaczenie lokalne jak i ponadregionalne dla populacji tego gatunku w kraju. Wartość obszaru dla ochrony tego gatunku w kraju jest znacząca.

Jakość danych G – dane o wysokiej jakości w oparciu o inwentaryzację terenową. Z obszaru pochodzą publikacje naukowe dotyczące m.in. populacji lipiennika Loesela.

6216 Haczykowiec błyszczący *Hamatocaulis vernicosus*

Mech haczykowiec błyszczący *Hamatocaulis vernicosus* związany jest z torfowiskami niskimi, rośnie na podłożu zasobnym w węglan wapnia. Badania prowadzone na tym obszarze dostarczyły informację o obecności gatunku [5, 10], ale dopiero badania nakierowane na uzupełnienie stanu wiedzy o tym gatunku w całym obszarze [12] pozwoliły określić rzeczywisty zasięg występowania.

Populacja C – znacząca. Powierzchnia siedliska gatunku w obszarze Natura 2000, oszacowana na 70-1800 m² [12], mieści się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$. Haczykowiec błyszczący występuje na terenie obszaru Natura 2000 Łąka w Bęczkowicach w rozproszeniu. Na łączne zasoby gatunku na terenie Polski decydujący wpływ mają liczne populacje usytuowane w Polsce północnej, na obszarze młodoglacjalnym (głównie północno-wschodnia część Podlasia oraz południowa część woj. pomorskiego), a które usytuowane są w znacznym oddaleniu od omawianego terenu. W Polsce środkowej i południowej haczykowiec błyszczący jest gatunkiem rzadkim, posiadającym tylko nieliczne, izolowane populacje, z których przeważająca większość cechuje się bardzo niewielką powierzchnią. W związku z powyższym należy uznać, że stanowisko tego gatunku w obszarze Natura 2000 Łąka w Bęczkowicach ma charakter łącznikowy i jako takie pełni ważną rolę w zachowaniu różnicowania genetycznego krajowej populacji taksonu, a tym samym zasługuje na szczególną ochronę.

Stan zachowania C – średni. Siedlisko haczykowca błyszczącego w obszarze można ocenić jako częściowo zdegradowane (w efekcie prowadzonych w przeszłości prac melioracyjnych jego siedlisko zmniejszyło swoją powierzchnię i aktualnie ogranicza się do niewielkich, izolowanych płatów), a odtworzenie właściwych cech siedliska jest trudne. Na przestrzeni ostatnich lat obserwuje się postępujące zarastanie siedliska 7230, stanowiącego główne siedlisko występowania gatunku w obszarze.

Izolacja B – populacja nieizolowana, ale występująca na peryferiach zasięgu gatunku. Opisywana populacja ma charakter łącznikowy pomiędzy stanowiskami gatunku w północnej i południowej części kraju, równocześnie jest jedną z nielicznych w Polsce środkowej. Haczykowiec błyszczący występuje w obrębie kilku niewielkich stanowisk w bliskim rejonie Łąk w Bęczkowicach, m.in. w dolinie Widawki, jednak jego populacje są nieliczne [12].

Ocena ogólna C – znacząca. Na podstawie badań terenowych, oceny siedlisk oraz wcześniejszych danych o występowaniu gatunku w obszarze uznano, że siedlisko haczykowca błyszczącego w obrębie kompleksu torfowisko-łąkowego w obszarze Natura 2000 Łąka w Bęczkowicach ma znaczenie lokalne jak i ponadregionalne dla populacji tego gatunku w kraju. Wartość obszaru dla ochrony tego gatunku w kraju jest znacząca.

Jakość danych M – dane o przeciętnej jakości. Badania terenowe ukierunkowane na ten gatunek dają szeroki przedział powierzchni, jaką zajmują jego darnie w siedlisku. Z obszaru pochodzą nieliczne publikacje naukowe.

1337 Bóbr *Castor fiber*

Obszar zasiedlają co najmniej dwie rodziny tego gatunku (w części północnej obszaru po południowej stronie drogi, a także na terenie włączonym w obszar na skutek jego powiększenia w 2019 r. – fragment północny

obszaru). Szacuje się, że łączna liczebność dla gatunku w granicach obszaru wynosi 12-16 osobników. Obecne są tamy bobrowe, zgryzy i inne ślady obecności bobra [5, 10, 11]. Ocena populacji D – gatunek występuje, jednak nie jest przedmiotem ochrony.

1355 Wydra *Lutra lutra*

W granicach obszaru występuje co najmniej 1-5 osobników tego gatunku [6]. Prawdopodobnie populacja w obszarze jest niewielka i główne siedlisko wydry stanowią stawy hodowlane zlokalizowane poza granicami obszaru. Ocena populacji D – gatunek występuje, jednak nie jest przedmiotem ochrony.

Turzyca *Davalla Carex davalliana*

Gatunek podlegający ochronie ścisłej, znajdujący się w „Polskiej czerwonej liście roślin” z kategorią zagrożenia VU, narażony. W skali województwa łódzkiego [7] ma kategorię zagrożenia EN, wymierający. W skali Polski Środkowej [1] jest na granicy wymarcia (kategoria zagrożenia CR). Gatunek charakterystyczny dla torfowisk niskich zasobnych w wapń (*All. Caricion davallianae*). Populację w obszarze Łąka w Bęczkowicach 100004 szacuje się na 150 kęp [3, 5, 7].

Kukułka krwista *Dactylorhiza incarnata*

Gatunek podlegający ochronie częściowej, znajdujący się w „Polskiej czerwonej liście roślin” z kategorią zagrożenia NT, bliski zagrożenia. W skali Polski Środkowej [1] ma kategorię zagrożenia VU, narażony. Gatunek wilgotnych łąk i torfowisk. Podawana z terenu włączonego w granice obszaru w 2019 r. (fragment północny obszaru) na 33 stanowiskach po najczęściej kilka osobników, tylko na jednym stanowisku liczebność wyniosła 51-100 osobników [5]. Z pozostałej części obszaru, o podobnych warunkach siedliskowych, brak dokładnych danych na temat występowania i liczebności tego gatunku. Z tego powodu posiadane dane nie pozwalają na dokonanie szacunkowej oceny wielkości populacji dla całego obszaru, kategorię liczebności określono jako R – rzadki.

Kukułka szerokolistna *Dactylorhiza majalis*

Gatunek podlegający ochronie częściowej, znajdujący się w „Polskiej czerwonej liście roślin” z kategorią zagrożenia NT, bliski zagrożenia. W skali Polski Środkowej [1] ma kategorię zagrożenia LRnt, o małym ryzyku zagrożenia, słabo zagrożony. Gatunek wilgotnych łąk i torfowisk. Występuje na wielu stanowiskach w obszarze, ale nie masowo. Na terenie włączonym w granice obszaru w 2019 r. (fragment północny obszaru) kukułka szerokolistna występuje na 24 stanowiskach [5], na pozostałym terenie odnotowano ten gatunek na 55 stanowiskach [3]. Liczebność na stanowiskach jest niewielka (kilka, kilkanaście osobników), rzadziej kukułka szerokolistna tworzy kilkudziesięciosobnikowe skupienia (powyżej 50 osobników). Posiadane dane nie pozwalają jednak na dokonanie szacunkowej oceny wielkości populacji, kategorię liczebności określono jako R – rzadki.

Goździk pyszny *Dianthus superbus*

Gatunek podlegający ochronie ścisłej, znajdujący się w „Polskiej czerwonej liście roślin” z kategorią zagrożenia VU, narażony. W skali Polski Środkowej [1] ma również kategorię zagrożenia VU, narażony. Na terenie włączonym w granice obszaru w 2019 r. (fragment północny obszaru) dwa osobniki goździka pysznego stwierdzono na jednym stanowisku na przesuszonym fragmencie torfowiska w części północno-zachodniej badanego terenu [5]. Obecność goździka pysznego na tym terenie wskazywana była również podczas monitoringu lipiennika Loesela na potrzeby Państwowego Monitoringu Środowiska [2]. Badania prowadzone w przyszłości w całym obszarze mogą wykazać kolejne stanowiska tego rzadkiego gatunku – jest to gatunek wilgotnych łąk i torfowisk, ale przede wszystkim gatunek charakterystyczny dla zmiennowilgotnych łąk trzęślicowych, wykazywanych z obszaru Łąka w Bęczkowicach 100004.

Rosiczka okrągłolistna *Drosera rotundifolia*

Gatunek podlegający ochronie ścisłej, znajdujący się w „Polskiej czerwonej liście roślin” z kategorią zagrożenia NT, bliski zagrożenia. W skali Polski Środkowej [1] ma kategorię zagrożenia VU, narażony. Siedliskiem występowania tego gatunku są torfowiska. Nie jest gatunkiem bardzo rzadkim w obszarze [2, 3, 5], ale brak dokładnych danych na temat liczebności i zasięgu występowania tego gatunku w obszarze. Z tego względu posiadane dane nie pozwalają na dokonanie szacunkowej oceny wielkości populacji, kategorię liczebności określono jako R – rzadki.

Kruszczyk błotny *Epipactis palustris*

Gatunek podlegający ochronie ścisłej, znajdujący się w „Polskiej czerwonej liście roślin” z kategorią

zagrożenia NT, bliski zagrożenia. W skali Polski Środkowej [1] ma kategorię zagrożenia EN, wymierający. Rośnie zazwyczaj na torfowiskach niskich i źródłiskowych oraz wilgotnych łąkach, zwłaszcza na podłożu wapienym, gatunek charakterystyczny dla torfowisk niskich zasobnych w wapń (All. *Caricion davallianae*). W granicach obszaru ma liczne stanowiska, a na większości tych stanowisk występuje masowo, nawet kilkaset osobników na jednym stanowisku – odznacza się łanowo-skupiskowym charakterem występowania [3, 5]. Posiadane dane nie pozwalają jednak na dokonanie szacunkowej oceny wielkości populacji, kategorię liczebności określono jako C – powszechne.

Błotniszek wełnisty *Helodium blandowii*

Gatunek mchu podlegający ochronie ścisłej. Jest to rzadki relikw glacialny, preferujący alkaliczne łąki i torfowiska. Podawany z obszaru [2, 5, 10], jednak brak dokładnych danych na temat zasięgu występowania gatunku i jego liczebności. Posiadane dane nie pozwalają więc na dokonanie szacunkowej oceny wielkości populacji, kategorię liczebności określono jako R – rzadki.

Nasięźrzał pospolity *Ophioglossum vulgatum*

Gatunek podlegający ochronie ścisłej, znajdujący się w „Polskiej czerwonej liście roślin” z kategorią zagrożenia VU, narażony. W skali Polski Środkowej [1] ma również kategorię zagrożenia VU, narażony. Zazwyczaj spotykany na wilgotnych łąkach na podłożu wapiennym, gatunek charakterystyczny dla zmiennowilgotnych łąk trzęślicowych, wykazywanych z obszaru Łąka w Bęczkowicach 100004. W granicach obszaru znane są co najmniej dwa stanowiska tego gatunku (po 1-10 osobników) [3], obecność nasięźrzała wskazywano także podczas monitoringu lipiennika Loesela na potrzeby Państwowego Monitoringu Środowiska [2]. Posiadane dane pozwalają określić szacunkową liczebność na 2-20 osobników, choć można przypuszczać, że faktyczna liczebność to maksymalnie kilka osobników – jedno stanowisko zarasta trzcina pospolitą *Phragmites australis* [3].

Pływacz drobny *Utricularia minor*

Gatunek podlegający ochronie ścisłej, znajdujący się w „Polskiej czerwonej liście roślin” z kategorią zagrożenia NT, bliski zagrożenia. W skali Polski Środkowej [1] ma kategorię zagrożenia VU, narażony. Wykazwany z obszaru [10], ale brak informacji na temat jego liczebności i zasięgu występowania. Jego najczęstszym siedliskiem występowania są torfowiska przejściowe i różnego rodzaju zagłębienia w torfowiskach innego typu, doły potorfowe, młaki. Posiadane dane nie pozwalają więc na dokonanie szacunkowej oceny wielkości populacji, kategorię liczebności określono jako V – bardzo rzadki.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	J02.05		b
M	K02.03		i
M	K01		i
H	K02		i
M	J02.01		b
M	A04.01		i
M	H01	X	b
M	H05.01	X	b
M	B03		i
M	K01.03		i
M	K01.04		i
M	F04.01		i
M	J02.03.02		o

M	I01		i
M	I02		i
H	A03.03		i
H	J02		b
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1 Jakubowska-Gabara J., Kucharski L. 1999 Ginące i zagrożone gatunki flory naczyniowej zbiorowisk naturalnych i półnaturalnych Polski Środkowej. *Fragm. Flor. Geobot. Ser. Polonica* 62 Raport z monitoringu GIOŚ dla gatunku 1903 Lipiennik Loesela na stanowisku Łąka w Bęczkowicach, Torfowisko Bęczkowice i w obszarze PLH100004 Łąka w Bęczkowicach – 2008, 2013, 2021.3 Halladin-Dąbrowska A., Chmielecki B., Niedźwiedzki P. 2009 Obszar Natura 2000 "Łąka w Bęczkowicach" jako ostoja cennych gatunków roślin naczyniowych - problemy i perspektywy ochrony. *Parki Narodowe i Rezerваты Przyrody*. 28. 2.4 Halladin-Dąbrowska A., Chmielecki B., Niedźwiedzki P., Ratajczyk N. 2009 Perspektywy ochrony cennych gatunków i siedlisk na obszarze Natura 2000 "Łąka w Bęczkowicach". *Przegląd Przyrodniczy*. T. XX. Zeszyt 3-4.5 Kil E. 2010 Waloryzacja przyrodnicza torfowiska Bęczkowice. Katedra Ochrony Przyrody UŁ. Praca magisterska.6 Tabor J. 2011 Dokumentacja Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 PLH100004 Łąka w Bęczkowicach w województwie łódzkim.7 Olaczek R. (red.) 2012 Czerwona księga roślin województwa łódzkiego. Zagrożone rośliny naczyniowe. Zagrożone zbiorowiska roślinne. Ogród Botaniczny w Łodzi. Uniwersytet Łódzki, Łódź.8 Kucharski L. Zajac I. 2013 Łąka w Bęczkowicach PLH100004. W: Kurowski J.K. (red.) Obszary Natura 2000 w województwie łódzkim. RDOŚ w Łodzi, Łódź.9 Rosadziński S. 2015 Inwentaryzacja przyrodnicza haczykowca błyszczącego *Hamatocaulis vernicosus* w obszarach Natura 2000: Dolina Słupi PLH220052, Dolina Rurzyca PLH300017, Łąka w Bęczkowicach PLH100004. GDOŚ, Warszawa.10 Ruszczyńska J., Świączkowska J. 2017 Monitoring stanu przedmiotów ochrony oraz realizacji działań ochronnych na terenie obszarów Natura 2000 w województwie łódzkim Część I – Łąka w Bęczkowicach PLH100004.11 Jarzombkowski F., Gutowska E., Kotowska K. 2017 Uzupełnienia stanu wiedzy o przedmiotach ochrony: 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetea nigrae*), 7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk, 1903 lipiennik Loesela *Liparis loeselii*, Monitoring stanu wyżej wymienionych przedmiotów ochrony oraz monitoring realizacji celów działań ochronnych na terenie obszaru Natura 2000 Łąka w Bęczkowicach PLH100004 wykonany w ramach projektu: „Ochrona torfowisk alkalicznych (7230)

południowej Polski”, Klub Przyrodników, Świebodzin.12 Jarzombkowski F., Gutowska E., Kotowska K. 2019 Ekspertyza przyrodnicza z uwzględnieniem aspektów hydrologicznych dla obszaru Natura 2000 Łąka w Bęczkowicach PLH100004 wykonana w ramach projektu: „Ochrona torfowisk alkalicznych (7230) południowej Polski”, Klub Przyrodników, Świebodzin.13 Kiczyńska A., Kucharzyk J., Bujak Ł. 2020 Dokumentacja inwentaryzacji przyrodniczej w obszarze Natura 2000 Łąka w Bęczkowicach PLH100004.14 Richling A., Solon J., Macias A., Balon J., Borzyszkowski J., Kistowski M. (red.) 2021 Regionalna geografia fizyczna Polski, Bogucki Wyd. Nauk., Poznań. 15 Grabowska E. 2024 Notatka dotycząca siedlisk 2330 oraz 7230 w obszarze Natura 2000 Łąka w Bęczkowicach 100004.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL04	89.81				

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL04	Doliny Widawki	*	89.81

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Łodzi
Adres:	Polska Traugutta 25 90-113 Łódź
Adres e-mail:	sekretariat@lodz.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒	Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi z dnia 17 lutego 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Łąka w Bęczkowicach PLH100004 (Dz. U. Woj. Łódzkiego. z 2014 r. poz. 741) Link: http://dziennik.lodzkie.eu/legalact/2014/741/
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐	Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH100004

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

Tak Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)